

Jeg har det modsatte synspunkt. Jeg synes, det er den pågældende landmand, der kører hen over arealerne og spreder pesticiderne og dermed forurener drikkevandet, der skal betale for at stoppe forureningen.

Det er i øvrigt helt i overensstemmelse med forureneren betaler-princippet, som jeg troede at vi var enige om. Men det er regeringen åbenbart ikke enig i, når forureneren, der skal betale, er en landmand. Jeg synes, det er trist, at et så grundlæggende princip er brudt i denne sag.

Hvordan kan landmanden så komme til at betale? Jeg er sådan set ikke interesseret i, at det er den konkrete landmand, for det er jo lidt tilfældigt, hvem der bliver ramt af det her. Jeg synes, det er erhvervet som sådan, der i en solidarisk ordning skal udjævne tabet, ved at man som erhverv kommer til at forurene mindre. Det kunne jo ske ved, at man hævdede pesticidafgiften og brugte det som et fundament til at finansiere de initiativer, der skal tages for at beskytte drikkevandsboringerne: rejse skov, dyrke økologisk osv.

Så konklusionen for mig er, at vi i SF klart støtter intentionerne i alle fire beslutningsforslag. Vi synes, det er rigtigt at hæve pesticidafgiften. Det giver en adfærdsændring, og det giver et provenu, som kan bruges til fornuftige formål ved på en solidarisk måde at betale for at holde op med forureningen. Vi synes, det er rigtigt at lave zoner og finansiere dem på netop omtalte måde, også langs vandløb, private haver osv.

Med hensyn til glyfosat har vi den holdning, at et sprøjtemiddel, som konstaterbart går i drikkevandet, skal forbydes; ikke blot på bestemte steder, på bestemte årstider, men simpelt hen forbydes. Jeg troede, det var et princip, vi var enige om i dansk miljøpolitik, at sprøjtemidler, der havnede i grundvand og drikkevand, skulle forbydes. Men nu har man altså indført et nyt princip fra den borgerlige regerings side støttet af Dansk Folkeparti. Det skal nemlig kun forbydes nogle steder og på nogle tidspunkter, selv om det faglige grundlag ikke er særlig præcist for nu at sige det mildt. Så her gælder det faglige, saglige grundlag åbenbart ikke, når det kommer til stykket.

Vi støtter altså alle fire forslag. Vi støtter en forbedret sikring af vores fælles drikkevand. Vi støtter en finansiering af tiltagene baseret på forureneren betaler-princippet. Vi støtter, at vi gør noget nu i stedet for som miljøministeren at trække sagen i langdrag.

Så skal jeg til sidst hilse fra Det Radikale Venstre, som ikke kan være til stede, og sige, at de også er positive over for de fire forslag, ligesom de i øvrigt er positive over for de foregående forslag, både dem om pant- og retursystemet og det om kosmetik af miljøministeren, altså L 120.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Ministeren har bedt om ordet og har fået tilladelse til at få det fra talerstolen, hvorfor der selvfølgelig også kan stille korte bemærkninger til ministeren.

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Det er kun, fordi den diskussion jo kører lidt omkring de sprøjtefrie zoner. Jeg skal ikke blande mig i den debat, der ellers kører mellem folketingsmedlemmerne, men kun blande mig i det, der vedrører regeringen.

Det har været diskuteret, om indførelse af sprøjtefrie zoner omkring vandværkernes indvindingsboringer skulle være det mest hensigtsmæssige instrument at anvende til at forbedre beskyttelsen af boringerne. Man kan jo sige, at i visse tilfælde sker hovedparten af grundvandsdannelsen langt væk fra selve indvindingsboringen, og i sådanne tilfælde ville sprøjtefrie zoner omkring boringen ikke have nogen videre effekt. Det tror jeg vi er enige om, sådan må det være.

Jeg mente dengang, og det er jeg så blevet citeret for, at det var rigtigt først at få undersøgt, om det ud fra en rent miljøfaglig vurdering kunne være hensigtsmæssigt at indføre sprøjtefrie zoner. Viste den faglige vurdering, at zonerne kunne have en betydende effekt, ville det være et godt grundlag for de videre drøftelser. Jeg synes, det kunne være en god idé.

Jeg nedsatte så i første række en arbejdsgruppe med deltagelse af Miljøstyrelsen, GEUS og vandværkernes forening. Jeg siger det lige, fordi det er lidt afgørende, at vi nu får at vide, hvem der var med i den gruppe. Det er rigtigt, som nogle har citeret, at det er arbejdsgruppens vurdering, at sprøjtefrie zoner kan have en effekt, men at det er de lokale forhold, der er afgørende for størrelsen og udformningen af en eventuelt beskyttelseszone.

Der må altså i hvert enkelt tilfælde laves en konkret risikovurdering af det lokale forhold omkring indvindingsboringen. I nogle tilfælde kan sprøjtefrie zoner omkring indvindingsboringen således være et effektivt instrument, i andre tilfælde et mindre effektivt instrument.